

Rekabetçi Bir Dünyada Günümüz Türkiye'si ve İkinci Dalgayı Göğüslemek

IMD'de yirmi yıl kadar önce rekabetçilik kavramı üzerine çalışmaya başladık. Bu kavramın çeşitli yüzleri, ülkelere etkisi, girişimler ve kişiler üzerindeki yansımaları üzerine çalışmalardan yola çıkarak "rekabetçi zihniyet"e giden yolları bulmaya çalıştık. Başka bir deyişle, "ülkeler yetkinliklerini bir bütün halinde nasıl organize edip refah düzeylerini artırmak üzerine bir yol haritası benimsiyor?" sorusu üzerine yoğunlaştık. Bu soru doğası itibarıyla sadece Merkez Bankası'nın belirlediği para politikası ve faiz düzeyleri gibi geleneksel ekonomik planlama etkenleri dışında, devletin iş dünyası, altyapı, eğitim ve araştırma gibi geniş bir yelpazeye yayılan konulardaki planlamasını incelemeyi gerektiren bir yapıya sahiptir.

Çalışmalarımız 1989 yılında başlamak üzere ülkelerin rekabetçi yaklaşımları konusunda "Dünya Rekabet Yıllığı" (WCY) adı altında IMD tarafından basılan bir yıllık ile taçlandırılmaya başlandı. O günden bu yana 55 ülkeden toplanan bilgiler ışığında hazırlanan WCY, iş dünyasının önde gelen simaları, devlet görevlileri ve akademisyenler tarafından hem bir referans ve kıyaslama aracı olarak kullanılırken hem de yatırım kararlarına ışık tutmaktadır. Dünyanın çeşitli yerlerine yayılmış benzersiz ağı ile 50 ortak enstitüden toplanan bilgiler doğrultusunda IMD'nin Dünya Rekabetçilik Merkezi her biri rekabetin ve rekabetçiliğin farklı bir yönünü 300'ün üzerinde kıstas yardımıyla değerlendirmektedir. Bu kıstaslar dört ana başlık altında gruplanmaktadır: Ekonomik Performans, Devlet Verimliliği, İş Dünyası Verimliliği ve Altyapı.

WCY'nin 2007 sonuçları dünyada iş ve ekonomi dengelerinde ciddi bir değişim ortaya koyuyor. Gelişmekte olan ülkelerde rekabetçilik konusundaki ivmelenme gelişmiş ülkelerin üstünlüğüne karşı bir tehdit oluşturmaya başlıyor. Bu konuda dünya sıralamasında yukarı doğru tırmanan, gelişmekte olan devler; 15. sıradaki Hindistan, 27. sıradaki Çin ve 43. sıraya yükselen Rusya olarak göze çarpıyor. Çalışmaların tarihinde ilk kez Tayvan ve Japonya'yı geride bırakan Çin, söz konusu ülkelerde tehlike çanlarının çalmasına sebep oluyor. WCY çerçevesinde değerlendirilen 55 ülkeden 40'ı ABD'ye oranla rekabet yeteneklerini artırıyor ya da aradaki farkı koruyor, başka bir deyişle bu konuda en üst düzey ile aralarının açılmasını engelliyor. Sadece 15 ülke bu mücadelede geri düşmekte, bunlardan biri de Türkiye!

Bir takım gerçek ve belirgin rekabet avantajlarına rağmen rekabetçi yapılarını kaybetmekte olan ülkeler, er ya da geç, bu düşüşün arkasındaki sebepleri ortaya çıkartıp genel performanslarını arttırmak zorunda kalacaklar. Bu konuyu mercek altına alırken unutulmaması gereken en önemli nokta; rekabetçilik ve ekonomik performans arasında bir fark olduğudur. GSYİH her ne kadar bugün bir ülkenin ne kadar iyi performans verdiğini gösterse de bu ülkenin geleceğe dair hazırlıkları konusunda en ufak bir ipucu vermez. Rekabetçilik aynı zamanda eğitim, teknoloji ve araştırma konularını da değerlendirerek "bir sonraki rekabetçilik dalgasını" karşılama konusunda ilerlenmesi gereken bir konudur.

12 Eylül 2007

*Susanne Rosselet-McCauley
Direktör Vekili
IMD Dünya Rekabetçilik Merkezi
IMD, Lausanne, Switzerland*

IMD, uluslararası arenada yöneticilerin liderlik yeteneklerini kariyerlerinin her safhasında geliştirme konusunda 50 yılın üzerinde tecrübe sahibi, dünyanın önde gelen işletme okullarından biridir. Dünyada Rekabet IMD'nin yürüttüğü ana araştırma konularından biridir ve IMD bünyesinde var olan Dünya Rekabetçilik Merkezi 1989 yılından beri kendi alanında öncülük eden bir kuruluştur. Daha fazla bilgi için: www.imd.ch/wcc/